

РЕШЕНИЕ

№ 441

гр. София, 22.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Дора Д. Михайлова

Членове: Георги Ст. Мулешков
Росина Н. Дончева

като разгледа докладваното от Росина Н. Дончева Въззивно гражданско дело № 20221800500962 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.436 и сл. от ГПК, вр. чл. 435, ал. 1, т. 6 ГПК.

С жалба вх. № 460/17.11.2022 год. по описа на ДСИ при РС-Етрополе, длъжникът по изпълнително дело № 69/2022 г. „ТКЗС Л.“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление с. Л., общ. Е., чрез управителя Я. Д. е обжалвал разпореждане на съдебния изпълнител от 27.10.2022 г., с което е оставена без уважение молбата му с вх. № 426/25.10.2022 г., за спиране на изпълнителното дело и вдигане на наложения заповест. Жалбоподателят излага, че в приложения договор за заем било записано, че влиза в сила след като сумата от 19 000 лева бъде преведена по банковата сметка на дружеството и договорът не бил породил правно действие. Видно било от приложените доказателства, че такава сума не е била превеждана. Моли да бъде прието, че сумата е получена от Я. Д. в качеството на физическо лице, а не в качеството му на управител на дружеството. По същество прави искане за спиране на изпълнителното дело и

вдигане на наложения заповор върху сметката на дружеството.

Взискателят А. Е. А., чрез пълномощника си адв. С. С. изразява становище за неоснователност.

Със съпроводително писмо ДСИ – И.Х. при РС-гр. Етрополе е изпратил жалбата и препис от изпълнителното дело на Софийски окръжен съд, като е изложил на осн. чл. 436, ал. 3 от ГПК мотиви по обжалваното действие.

Софийският окръжен съд, като обсъди данните в изпълнителното дело и представените доказателства във връзка с изложените в жалбата доводи, намери следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК от длъжник по изпълнителното дело. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна в една част, а в друга част-недопустима.

Видно от представения препис от изпълнителното дело, същото е образувано по молба на А. Е. А. с ЕГН: ***** от гр. С. срещу длъжника „ТКЗС Л.“ ЕООД, ЕИК, въз основа на изпълнителен лист № 165, издаден на 13.10.2022 год. по ч.гр.д. № 365/2022 год. по описа на РС-Етрополе, с предмет парично вземане – сумата от 19 000 лева – главница по договор за кредит от 18.03.2019 г., ведно със законната лихва за период от 13.10.2022 г. до изплащане на вземането, както и държавна такса в размер на 400, 00 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лева.

Предприети са действия по установяване имущественото състояние на длъжника, изпратена е покана за доброволно изпълнение, връчена на длъжника на 25.10.2022 г. Наложено е заповор върху сметките на дружеството, открити в Банка ДСК АД.

На 25.10.2022 г. „ТКЗС Л.“ ЕООД, ЕИК е депозирало жалба до съдебния изпълнител, в която възражава срещу образуваното изпълнително производство и наложения заповор върху банковата сметка на дружество с доводи, че договорът за заем е нищожен и

сумата по договора не била преведена по сметка на дружеството. Направено е искане изпълнителното производство да бъде спряно и да бъде вдигнат запора, наложен върху банковата сметка на дружеството.

С разпореждане от 27.10.2022 г., предмет на настоящата проверка, е оставена без уважение молбата на длъжника за спиране на изпълнителното дело и вдигане на наложения заповест.

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице – от длъжника, срещу подлежащо на обжалване действие по чл. 435, ал. 2, т. 6, предл. 1 ГПК и в преклузивния срок по чл. 436, ал. 1 ГПК в една част, поради което се явява процесуално допустима, а в останалата част е недопустима.

Спирането на изпълнителното производство означава временно преустановяване на следващите се изпълнителни действия, като извършените до спирането действия остават в сила заедно с възможността изпълнението да се възобнови, когато основанията за спиране отпаднат. Основанията за спиране са императивно определени в закона – чл. 432, ал. 1 ГПК, чл. 454 ГПК, чл. 638, ал. 1 ТЗ – при спор относно законността на изпълнителния процес, смърт или недееспособност на страна в изпълнителния процес, очаквано доброволно изпълнение и откриване на производство за несъстоятелност по отношение на длъжника-търговец. Спирането настъпва съответно по разпореждане на съда, по искане на вискателя или с постановление на съдебния изпълнител (в случаите на чл. 432, т. 3, вр. чл. 229, ал. 1, т. 2 и 3 ГПК и на чл. 454 ГПК).

Жалбоподателят не се позовава на нито една от изброените хипотези, а навежда възражения относно влизане в сила на договора за заем, получаването на паричната сума и относно това кой следва да отговаря за изпълнението – дружеството или физическото лице управител – въпроси които не се решават от съдебния изпълнител в хода на образуваното изпълнително дело. Ето защо, поради съвпадане

на крайните изводи на настоящия съдебен състав с тези на съдебния изпълнител, се налага извод, че жалбата в тази част е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, тъй като атакуваното действие на ДСИ е законосъобразно.

Съгласно дадените задължителни указания в т. 1 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по тълкувателно дело № 2/2013 г. на ВКС, ОСГТК, възбраната и запорът, като изпълнителни действия не подлежат на обжалване, на обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквестрируемо имущество, каквито оплаквания няма изложени в жалбата.

В този смисъл жалбата в частта, в която се обжалва отказът на съдебния изпълнител на вдигне наложения запор е недопустима и същата следва да се остави без разглеждане, а производството пред съда да бъде прекратено.

Водим от гореизложеното, Софийският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх. № 460/17.11.2022 год. по описа на ДСИ при РС-Етрополе от „ТКЗС Л.“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление с. Л., общ. Е., чрез управителя Я. Д., срещу разпореждане на съдебния изпълнител от 27.10.2022 г., в частта, в която е оставена без уважение молбата му, с вх. № 426/25.10.2022 г., за спиране на изпълнителното дело, като неоснователна.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба вх. № 460/17.11.2022 год. по описа на ДСИ при РС-Етрополе от „ТКЗС Л.“ ЕООД, ЕИК, със седалище и адрес на управление с. Л., общ. Е., чрез

управителя Я. Д., срещу разпореждане на съдебния изпълнител от 27.10.2022 г., в частта, в която е оставена без уважение молбата за вдигане на наложен заповест, като недопустима и прекратява производството по гр. д. № 962/2022 г. по описа на Софийски окръжен съд в тази част.

Решението, с характер на определение, с което се прекратява частично производството по делото подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски апелативен съд, в едноседмичен срок от връчването му на страните, а в останалата част е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____